

Sygn. akt VIII U 1177/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04 maja 2016 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił W. A. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej KRUS z dnia 27 kwietnia 2016 r. orzeczono, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym

/decyzja – k. 178 akt KRUS/.

Od powyższej decyzji W. A. złożył w dniu 11 maja 2016 r. odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi wskazując, że jego stan zdrowia nie pozwala mu na wykonywanie wszelkich prac prowadzonych w gospodarstwie rolnym

/odwołanie – k. 2 /.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w Ł. wniósł o oddalenie odwołania

/odpowiedź na odwołanie – k. 3 – 3 odwrót/.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

ustalił następujący stan faktyczny:

W. A. urodził się w dniu (...) Z zawodu jest rolnikiem

/okoliczność bezsporna/.

W dniu 23 lutego 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek – k. 57 akt KRUS/

W dniu 21 marca 2016 r. W. A. został zbadany przez Lekarza Rzeczoznawcę KRUS, który rozpoznał u wnioskodawcy chorobę niedokrwienną serca przewlekłą stabilną z przebyłym zawałem serca 11.2014 r. leczonym pierwotną angioplastyką wieńcową z założeniem stentu, nadciśnienie tętnicze dobrze kontrolowane farmakologicznie, niedowład połowiczny lewostronny lekkiego stopnia po przebyłym udarze mózgu w 02.2015r. Orzekł, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym

/orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy KRUS – k. 154 – 157 akt KRUS/

W dniu 1 kwietnia 2016 r. wnioskodawca złożył odwołanie od powyższego orzeczenia wydanego w dniu 21 marca 2016 r.

/odwołanie – k. 159 akt KRUS/

W dniu 27 kwietnia 2016 r. ubezpieczony został zbadany przez Komisję Lekarską KRUS, która rozpoznała u ubezpieczonego chorobę niedokrwienną serca stabilną z przebyłym zawałem mięśnia sercowego leczonym pierwotną angioplastyką wieńcową z założeniem stentu, niedowład połowiczny lekkiego stopnia po przebyłym udarze niedokrwiennym mózgu.

Komisja lekarska KRUS nie stwierdziła u wnioskodawcy naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym

/orzeczenie Komisji Lekarskiej KRUS – k. 175 – 176 – 176 odwrót akt KRUS/.

W oparciu o powyższe orzeczenie Komisji Lekarskiej KRUS organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym

/decyzja – k. 178 akt KRUS/.

U wnioskodawcy rozpoznano niewielki niedowład lewostronny po przebytych udarze mózgu w lutym 2015 roku PHS lewostronny.

Z punktu widzenia neurologicznego wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym

/opinia lekarza biegłego sądowego neurologa J. B. k. 8 -10 /.

Z punktu widzenia kardiologicznego rozpoznano u wnioskodawcy stan po przebytych zawale mięśnia sercowego ściany przednio – bocznej – leczonym angioplastyką gałęzi pośredniej z implantacją stentu DES (tj., powlekanego lekiem) – listopad 2014 r, przewlekłą stabilną chorobę niedokrwienną serca, nadciśnienie tętnicze wyrównane farmakologicznie. Rozpoznano także niedowład lewostronny po przebytych udarze mózgu w lutym 2015 r, hiperlipidemię w trakcie leczenia statynami, nikotynizm w wywiadzie. Całościowo stan kliniczny wnioskodawcy z punktu widzenia kardiologicznego nie uzasadnia całkowitej niezdolności do pracy

/ opinia lekarza biegłego sądowego kardiologa R. G. /.

Rozpoznano u wnioskodawcy niedowład lewostronny lekkiego stopnia w przebiegu przebytej przemijającej niewydolności naczyń mózgowych (02.2015 r), przewlekłe zapalenie okołobarkowe lewe I z zespołem bólowym. Z punktu widzenia ortopedycznego i rehabilitacji wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym

/ opinia lekarza biegłego sądowego w zakresie (...)/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności o załączone do akt sprawy akta rentowe ubezpieczonego oraz wydane w sprawie opinie biegłego neurologa, kardiologa, ortopedy których specjalizacje odpowiadają rodzajowi schorzeń występujących u wnioskodawcy. Wydane w sprawie opinie biegłych są logiczne, spójne i rzetelnie opisują stan zdrowia ubezpieczonego, stanowiąc tym samym wiarygodne źródło dowodowe. Opinie biegłych neurologa, kardiologa, ortopedy zostały wydane w oparciu o pełną dokumentację medyczną wnioskodawcy oraz po uprzednim zbadaniu W. A., a zatem brak jest podstaw do zasadnego ich kwestionowania. Opinie nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wszyscy biegli neurolog, kardiolog, ortopeda uznali, iż wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania opinii biegłych. Biegli dokonali rozpoznania jednostek chorobowych występujących u wnioskodawcy i ocenili je w kontekście zdolności wnioskodawcy do pracy w gospodarstwie rolnym, a zatem przedmiotowe opinie stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy w sprawie.

Sąd uznał w pełni wartość dowodową opinii biegłych oraz podzielił jako przekonujące, wnioski wypływające z ich treści. Opinie zostały sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył co następuje

W świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

W myśl art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25 z późniejszymi zmianami) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust.2,
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (art. 21 ust. 5).

W odniesieniu do odwołującego się nie został spełniony warunek całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych Sąd ustalił, iż występujące u wnioskodawcy schorzenia powodują, że nie jest on całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

U wnioskodawcy stwierdzono niewielki niedowład lewostronny po przebytych udarze mózgu w lutym 2015 roku nie powodujący całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym z punktu widzenia neurologicznego. Stwierdzono z punktu widzenia kardiologicznego stan po przebytych zawale mięśnia sercowego ściany przednio – bocznej – leczonym angioplastyką gałęzi pośredniej z implantacją stentu DES (tj., powlekanego lekiem) – listopad 2014 r, przewlekłą stabilną chorobę niedokrwinną serca, nadciśnienie tętnicze wyrównane farmakologicznie. Występujące u wnioskodawcy schorzenia kardiologiczne nie powodują całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Stwierdzono występujące u wnioskodawcy schorzenia o podłożu ortopedycznym w postaci m.in. niedowładu lewostronnego lekkiego stopnia nie powodujące u niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

W ocenie Sądu biegli wyjaśnili bardzo szczegółowo dlaczego w taki właśnie sposób ocenili wyniki badań wnioskodawcy. Podali, że schorzenia wnioskodawcy mają taki charakter i występują z takim nasileniem, że nie powodują całkowitej niezdolności do pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym. Brak było przy tym, w ocenie Sądu, podstaw by kwestionować rzetelność i merytoryczną poprawność opinii. Zostały one bowiem sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym jej przedmiot. Biegli na podstawie przedstawionej dokumentacji leczenia i badania wnioskodawcy zdiagnozowali schorzenia, ocenili stopień ich zaawansowania, a przede wszystkim jednoznacznie wypowiedzieli się co do sprawności organizmu wnioskodawcy. Sąd podzielił opinie biegłych uznając, iż są one pełne, jasne i nie prowadzą do sprzecznych wniosków.

Podkreślić należy, że przy ocenie biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że sposób motywowania oraz stopień stanowczości wniosków wyrażonych w opinii biegłych jest jednym z podstawowych kryteriów oceny dokonywanej przez Sąd, niezależnie od kryteriów zgodności z zasadami wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego oraz podstaw teoretycznych opinii (tak postanowienie SN z 27 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001 nr 4 poz. 84). Zgodnie zaś z dyspozycją art. 6 kc to na wnioskodawcy ciążył ciężar dowodowy wykazania, że występujące u niego schorzenia zdrowotne skutkują jego całkowitą niezdolnością do pracy w gospodarstwie rolnym czego wnioskodawca nie uczynił.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy wraz z pouczeniem.

informacje o jednostce

informacje o jednostce

D. D-Z.